

Den Europæiske Unions Tidende

L 189

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

22. juli 2010

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

DIREKTIVER

- ★ Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (Euratom) nr. 647/2010 af 13. juli 2010 om Unionens finansielle bistand med hensyn til nedlukning af blok 1-4 i Kozloduykernekraftværket i Bulgarien («Kozloduyprogrammet») 9

AFGØRELSE

2010/405/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 12. juli 2010 om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation 12

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

2010/406/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 12. juli 2010 om anvendelse af midler frigjort fra projekter under 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF) og tidligere EUF'er for at afhjælpe behovene hos de mest sårbare befolkningsgrupper i Sudan 14

2010/407/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 13. juli 2010 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Danmark 15

2010/408/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 13. juli 2010 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Finland 17

2010/409/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 19. juli 2010 om fælles sikkerhedsmål som anført i artikel 7 i direktiv 2004/49/EF (meddelt under nummer K(2010) 4889) ⁽¹⁾ 19

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 388/2010/EU af 7. juli 2010 om makrofinansiel bistand til Ukraine (EUT L 179 af 14.7.2010) 28

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2010/45/EU

af 13. juli 2010

om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

anden medlemsstat med henblik på værdiansættelse, bør det desuden ikke anses for momspligtig levering af varer.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fastsætter betingelser og regler for merværdiafgift (i det følgende benævnt »moms«) i forbindelse med fakturaer med henblik på at sikre, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Kommissionen har i henhold til det nævnte direktivs artikel 237 forelagt en rapport, hvori den i lyset af den teknologiske udvikling peger på visse vanskeligheder i forbindelse med elektronisk fakturering og på visse andre områder, hvor momsreglerne bør forenkles for at få det indre marked til at fungere bedre.
- (2) Der er behov for tilstrækkelig registrering, for at medlemsstaterne kan føre kontrol med varer, der midlertidigt overføres fra en medlemsstat til en anden, og det bør derfor præciseres, at registrene skal indeholde oplysninger om værdiansættelse af varer, der midlertidigt overføres mellem medlemsstaterne. Når varer overføres til en

- (3) Reglerne om, hvornår momsen på leveringer og erhvervelser af varer inden for Fællesskabet forfalder, bør præciseres for at sikre, at oplysningerne i de oversigter, der indsendes, er ensartede, og at oplysningerne udveksles tilstrækkelig hurtigt ved hjælp af disse oversigter. Desuden bør løbende leverancer af varer fra en medlemsstat til en anden, der gennemføres i løbet af mere end én kalendermåned, anses for at finde sted ved udgangen af hver kalendermåned.
- (4) For at hjælpe små og mellemstore virksomheder, der har vanskeligt ved at betale moms til den kompetente myndighed, før de har modtaget betaling fra deres kunder, bør medlemsstaterne have mulighed for at tillade, at momsen opgøres efter en kasseregnskabsordning, hvor leverandøren betaler moms til den kompetente myndighed, når han modtager betalingen for en leverance, og hvor han opnår fradraget, når han betaler for en leverance. Det bør gøre det muligt for medlemsstaterne at indføre en valgfri kasseregnskabsordning, der ikke forringer likviditeten med hensyn til momsindtægter.
- (5) For at skabe retssikkerhed for virksomhederne med hensyn til deres faktureringsforpligtelser bør det tydeligt præciseres, hvilken medlemsstats faktureringsregler der finder anvendelse.
- (6) Med henblik på at få det indre marked til at fungere bedre bør der pålægges en harmoniseret frist for udstedelse af fakturaer i forbindelse med visse grænseoverskridende leveringer.
- (7) Visse krav om, hvilke oplysninger der skal anføres på fakturaer, bør ændres for at gøre det muligt at forbedre afgiftskontrollen, sikre en mere ensartet behandling af grænseoverskridende og indenlandske leverancer og fremme elektronisk fakturering.

(¹) EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

- (8) Anvendelse af elektronisk fakturering kan medvirke til at sænke virksomhedernes omkostninger og gøre dem mere konkurrencedygtige, og derfor bør de nuværende moms-krav i forbindelse med elektronisk fakturering revideres for at fjerne eksisterende byrder og forhindringer. Papirfakturaer og elektroniske fakturaer bør behandles ens, og den administrative byrde på papirfakturering bør ikke øges.
- (9) Ligebehandlingen bør også gælde for skattemyndighedernes kompetencer. Deres kontrolkompetencer og de afgiftspligtige personers rettigheder og forpligtelser bør være de samme, hvad enten en afgiftspligtig person vælger at udstede fakturaer i papirform eller i elektronisk form.
- (10) Fakturaerne skal afspejle faktiske leverancer, og deres ægthed, integritet og læselighed bør derfor sikres. Virksomhedskontrol kan anvendes for at etablere pålidelige revisionsspor, der forbinder fakturaer og leverancer og dermed sikrer, at enhver faktura (hvad enten den er i papirform eller elektronisk) opfylder disse krav.
- (11) Ægtheden og integriteten af elektroniske fakturaer kan også sikres ved at anvende visse eksisterende teknologier såsom elektronisk dataudveksling (EDI) og avancerede elektroniske signaturer. Eftersom der imidlertid også findes andre teknologier, bør afgiftspligtige personer ikke pålægges at anvende en bestemt teknologi til elektronisk fakturering.
- (12) Det bør tydeliggøres, at hvor en afgiftspligtig person opbevarer fakturer, som vedkommende har udstedt eller modtaget, bør den medlemsstat, hvor der skal betales afgift, sammen med den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret, af kontrollenssyn have adgang til disse fakturaer.
- (13) Målene for dette direktiv, nemlig at forenkle, modernisere og harmonisere reglerne om momsfakturering, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (14) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

- (15) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/112/EF

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

- 1) artikel 17, stk. 2, litra f), affattes således:

»f) levering af en ydelse, der præsteres for den afgiftspligtige person og består i værdiansættelse af eller arbejde på en vare, som rent faktisk udføres på den medlemsstats område, hvor forsendelsen eller transporten af varen afsluttes, forudsat at varen efter værdiansættelsen eller forarbejdningen returneres til denne afgiftspligtige person i den medlemsstat, hvorfra varen oprindeligt blev afsendt eller transporteret«

- 2) artikel 64, stk. 2, affattes således:

»2. Løbende leverancer af varer, der strækker sig over mere end en kalendermåned, og som på de i artikel 138 fastsatte betingelser forsendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af de pågældende varer påbegyndes, og leveres uden moms eller overføres uden moms til en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person til brug for hans virksomhed, anses for at finde sted ved udgangen af hver kalendermåned, så længe leverancerne ikke er afsluttet.

De ydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 196, som er blevet leveret løbende i en periode på over et år, og for hvilke der inden for samme periode ikke er foretaget afregning eller ydet betaling, anses for at finde sted ved udgangen af hvert kalenderår, så længe leverancerne af de pågældende ydelser ikke er afsluttet.

Medlemsstaterne kan bestemme, at løbende leverancer af varer eller ydelser, der gennemføres i løbet af en vis periode, i visse tilfælde, bortset fra de i første og andet afsnit omhandlede tilfælde, anses for at finde sted mindst én gang om året.«

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

3) artikel 66, stk. 1, litra c), og stk. 2, affattes således:

»c) såfremt der ikke udstedes faktura, eller såfremt denne udstedes for sent, inden for en specificeret frist, som senest er ved udløbet af den frist for udstedelse af fakturaer, der er pålagt af medlemsstaterne i medfør af artikel 222, eller såfremt en sådan frist ikke er pålagt af medlemsstaten, inden for en specificeret frist fra datoen for afgiftspligten.

Undtagelsesbestemmelsen i stk. 1 finder dog ikke anvendelse på leveringer af ydelser, for hvilke kunden er momspligtig i medfør af artikel 196, og på leveringer eller overførsler af varer som omhandlet i artikel 67.«

4) artikel 67 affattes således:

»Artikel 67

Når varer, der forsendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes, leveres uden moms på de i artikel 138 fastsatte betingelser, eller når varer på samme betingelser overføres uden moms til en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person til brug for hans virksomhed, forfalder momsen ved udstedelsen af fakturaen, eller, hvis der ikke er udstedt en faktura inden denne dato, ved udløbet af den i artikel 222, stk. 1, omhandlede frist.

Artikel 64, stk. 1, artikel 64, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 65 finder ikke anvendelse på de leveringer og overførsler, der er omhandlet i stk. 1.«

5) artikel 69 affattes således:

»Artikel 69

Ved erhvervelse af varer inden for Fællesskabet forfalder momsen ved udstedelsen af fakturaen, eller, hvis der ikke er udstedt en faktura inden denne dato, ved udløbet af den i artikel 222, stk. 1, omhandlede frist.«

6) artikel 91, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne accepterer, at den seneste valutakurs, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder, benyttes i stedet herfor. Omregningen mellem andre valutaer end euroen skal foretages ved hjælp af eurokursen for hver valuta. Medlemsstaterne kan kræve at blive underrettet om, at den afgiftspligtige person vælger denne mulighed.

Medlemsstaterne kan dog for visse af de i første afsnit omhandlede transaktioner eller for visse kategorier af afgiftspligtige personer anvende den omregningskurs, der er fastsat efter gældende fællesskabsbestemmelser for beregning af toldværdien.«

7) følgende artikel indsættes:

»Artikel 167a

Medlemsstaterne kan indføre en valgfri ordning, hvorefter fradragsretten for en afgiftspligtig person, hvis moms udelukkende forfalder i henhold til artikel 66, litra b), udskydes, indtil der er betalt moms til hans leverandør på de varer eller ydelser, som den afgiftspligtige person har fået leveret.

Medlemsstater, der anvender den valgfri ordning, der er nævnt i stk. 1, fastsætter en tærskel for afgiftspligtige personer, der gør brug af ordningen på deres område, baseret på den afgiftspligtige persons årsomsætning beregnet i overensstemmelse med artikel 288. Denne tærskel kan højst være på 500 000 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta. Medlemsstaterne kan hæve denne tærskel indtil 2 000 000 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta efter høring af Momsudvalget. En sådan høring af Momsudvalget er imidlertid ikke påkrævet for medlemsstater, der pr. 31. december 2012 anvendte en tærskel på over 500 000 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta.

Medlemsstaterne underretter Momsudvalget om de nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger, der træffes i medfør af bestemmelserne i stk. 1.«

8) artikel 178 ændres således:

(a) litra a) affattes således:

»a) for det i artikel 168, litra a), omhandlede fradrag — for så vidt angår levering af varer og ydelser — være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3-6«

b) litra c) affattes således:

»c) for det i artikel 168, litra c), omhandlede fradrag — for så vidt angår erhvervelse af varer inden for Fællesskabet — i den i artikel 250 omhandlede momsangivelse have anført alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den moms, som han skal betale for sine erhvervelser af varer, samt være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3-5«

9) artikel 181 affattes således:

»Artikel 181

Medlemsstaterne kan give en afgiftspligtig person, der ikke er i besiddelse af en faktura udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3-5, tilladelse til at foretage det i artikel 168, litra c), omhandlede fradrag for erhvervelser af varer inden for Fællesskabet.«

10) artikel 197, stk. 1, litra c), affattes således:

- »c) den faktura, der er udstedt af den afgiftspligtige person, som ikke er etableret i den medlemsstat, hvor modtageren er etableret, er udfærdiget i overensstemmelse med kapitel 3, afdeling 3-5.«

11) artikel 217 affattes således:

»Artikel 217

I dette direktiv forstås ved »elektronisk faktura« en faktura, der indeholder de i henhold til dette direktiv krævede oplysninger, og som er udstedt og modtaget i elektronisk format.«

12) i afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3, indsættes følgende artikel:

»Artikel 219a

Følgende finder anvendelse, jf. dog artikel 244-248:

- 1) Fakturering foretages efter reglerne i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted i henhold til bestemmelserne i afsnit V.
- 2) Uanset nr. 1 foretages fakturering efter reglerne i den medlemsstat, hvor leverandøren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra leveringen har fundet sted, eller hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, den medlemsstat, hvor leverandøren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, når
 - a) leverandøren ikke er etableret i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted i henhold til bestemmelserne i afsnit V, eller leveringen foretages uden medvirken af et forretningssted tilhørende leverandøren i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 192a, og den betalingspligtige person er den person, som varerne eller ydelserne leveres til.

Udsteder kunden selv fakturaen (selvfakturering), finder nr. 1 dog anvendelse.

- b) leveringen af varer eller ydelser anses for ikke at have fundet sted i Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i afsnit V.«

13) artikel 220 affattes således:

»Artikel 220

1. Enhver afgiftspligtig person skal sørge for, at der udstedes en faktura af ham selv eller af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson i følgende tilfælde:

1) for levering af varer eller ydelser, som han foretager til en anden afgiftspligtig person eller til en ikke-afgiftspligtig juridisk person

2) for levering af varer omhandlet i artikel 33

3) for levering af varer foretaget på de i artikel 138 fastsatte betingelser

4) for de afdrag, han modtager, før en af de i nr. 1 og 2 omhandlede leveringer af varer har fundet sted

5) for de afdrag, han modtager fra en anden afgiftspligtig person eller fra en ikke-afgiftspligtig juridisk person, før leveringen af ydelsen er afsluttet.

2. Uanset stk. 1 og med forbehold af artikel 221, stk. 2, kræves der ikke udstedelse af faktura i forbindelse med leveringer af ydelser, som er fritaget i medfør af artikel 135, stk. 1, litra a)-g).«

14) følgende artikel indsættes:

»Artikel 220a

1. Medlemsstaterne giver afgiftspligtige personer mulighed for at udstede en forenklet faktura i følgende tilfælde:

- a) hvis fakturabeløbet ikke er over 100 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta
- b) hvis den udstedte faktura er et dokument eller en meddelelse, der sidestilles med en faktura i henhold til artikel 219.

2. Medlemsstaterne tillader ikke afgiftspligtige personer at udstede en forenklet faktura, når det er et krav, at fakturaerne skal udstedes i henhold til artikel 220, stk. 1, nr. 2 og 3, eller når den afgiftspligtige levering af varer eller ydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, eller hvis forretningssted i denne medlemsstat ikke medvirker ved leveringen, jf. artikel 192a, og den betalingspligtige person er den person, som varerne eller ydelserne leveres til.«

15) artikel 221, 222, 223, 224 og 225 affattes således:

»Artikel 221

1. Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer en forpligtelse til at udstede en faktura, der indeholder de obligatoriske oplysninger i henhold til artikel 226 eller [...] 226b, for andre leveringer af varer eller ydelser end dem, der er omhandlet i artikel 220, stk. 1.

2. Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, eller som har et fast forretningssted på deres område, hvorfra leveringen finder sted, en forpligtelse til at udstede en faktura, der indeholder de obligatoriske oplysninger i artikel 226 eller 226b, for leveringer af ydelser, der er fritaget i henhold til bestemmelserne i artikel 135, stk. 1, litra a)-g), som disse afgiftspligtige personer har foretaget på deres område eller uden for Fællesskabet.

3. Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer for den i artikel 220, stk. 1, eller 220a fastsatte forpligtelse til at udstede en faktura for levering af varer eller ydelser, som de foretager på deres område, og som med eller uden ret til fradrag af den i det tidligere omsætningsled betalte moms er fritaget i medfør af artikel 110 og 111, artikel 125, stk. 1, artikel 127, artikel 128, stk. 1, artikel 132, artikel 135, stk. 1, artikel 136, 371, 375, 376 og 377, artikel 378, stk. 2, artikel 379, stk. 2, og artikel 380-390b.

Artikel 222

For leveringer af varer, der foretages på de i artikel 138 fastsatte betingelser, eller for leveringer af ydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 196, skal der udstedes en faktura senest den femtende dag i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.

For andre leveringer af varer eller ydelser kan medlemsstaterne pålægge afgiftspligtige personer tidsfrister for udstedelse af fakturaer.

Artikel 223

Medlemsstaterne giver afgiftspligtige personer mulighed for at udstede samlefakturaer, der omfatter flere særskilte leveringer af varer eller ydelser, forudsat at momsen på de leveringer, der er nævnt på samlefakturaen, forfalder i den samme kalendermåned.

Uden at det berører artikel 222, kan medlemsstaterne tillade, at samlefakturaer omfatter leveringer, hvor momsen forfalder inden for en periode, der er længere end en kalendermåned.

Artikel 224

Kunden kan udstede fakturaer for en afgiftspligtig persons levering af varer eller ydelser til ham under forudsætning af, at der foreligger en forud indgået aftale mellem de to parter, samt at der er fastlagt en procedure, hvorefter hver enkelt faktura godkendes af den afgiftspligtige person, der foretager leveringen af varerne eller ydelserne. Medlemsstaterne kan kræve, at fakturaerne udstedes i den afgiftspligtige persons navn og for hans regning.

Artikel 225

Medlemsstaterne kan stille særlige krav til afgiftspligtige personer for det tilfælde, at den tredjeperson eller den kunde, der udsteder fakturaerne, er etableret i et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU (*) og forordning (EF) nr. 1798/2003 (**).

(*) Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

(**) Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om det administrative samarbejde vedrørende moms (EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1).«

16) artikel 226 ændres således:

a) følgende nummer indsættes:

»7a) i tilfælde af at afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor betalingen modtages i overensstemmelse med artikel 66, litra b), og fradragsretten indtræffer på det tidspunkt, hvor den fradragsberettigede afgift forfalder, angivelsen kasseregnskab.«

b) følgende nummer indsættes:

»10a) i tilfælde af at den kunde, der modtager en levering, udsteder fakturaen i leverandørens sted, angivelsen selvfakturering«

c) nr. 11) affattes således:

»11) i tilfælde af fritagelse, henvisning til gældende bestemmelse i dette direktiv eller den tilsvarende nationale bestemmelse eller anden angivelse af, at leveringen af varer eller ydelser er fritaget«

d) følgende nummer indsættes:

»11a) i tilfælde af at kunden er betalingspligtig for momsen, angivelsen omvendt betalingspligt«

e) nr. 13) og 14) affattes således:

»13) i tilfælde af anvendelse af fortjenstmargenordningen for rejsebureauer, angivelsen fortjenstmargenordning — rejsebureauer

14) i tilfælde af anvendelse af en af de særordninger, der gælder for brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, angivelsen »fortjenstmargenordning — brugte genstande«, »fortjenstmargenordning — kunstgenstande« eller »fortjenstmargenordning — samlerobjekter og antik«

17) følgende artikler indsættes:

»Artikel 226a

Når fakturaen udstedes af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor afgiften skal betales, eller hvis forretningssted i den medlemsstat ikke medvirker ved leveringen, jf. artikel 192a, og som leverer varer eller ydelser til en kunde, som er betalingspligtig for momsen, kan den afgiftspligtige person udelade de oplysninger, der er nævnt i artikel 226, nr. 8, 9 og 10, og i stedet angive afgiftsgrundlaget for de leverede varer eller ydelser under henvisning til mængden eller omfanget af disse varer eller ydelser og deres art.

Artikel 226b

Hvad angår forenklede fakturaer, der udstedes i medfør af artikel 220a og artikel 221, stk. 1 og 2, skal medlemsstaterne kræve, at de som minimum indeholder følgende oplysninger:

- a) fakturaens udstedelsesdato
- b) identifikation af den afgiftspligtige person, der leverer varerne eller ydelserne
- c) identifikation af, hvilken type varer eller ydelser der leveres
- d) det momsbeløb, der skal betales, eller de nødvendige oplysninger til beregning deraf
- e) hvis den udstedte faktura er et dokument eller en meddelelse, der behandles som en faktura i henhold til artikel 219, specifik og utvetydig henvisning til denne oprindelige faktura og de specifikke oplysninger, der ændres.

De kan ikke kræve andre oplysninger på fakturaen end dem, der er omhandlet i artikel 226, 227 og 230.«

18) artikel 228 udgår

19) artikel 230 affattes således:

»Artikel 230

De beløb, der er anført på fakturaen, kan angives i en hvilken som helst valuta, forudsat at det momsbeløb, der skal betales eller reguleres, er angivet i medlemsstatens nationale valuta ved hjælp af den omregningsmekanisme, der er fastsat i artikel 91.«

20) artikel 231 udgår.

21) i afsnit XI, kapitel 3, afdeling 5, affattes overskriften således:

»**Papirfakturaer og elektroniske fakturaer**«

22) artikel 232 og 233 affattes således:

»Artikel 232

Anvendelse af en elektronisk faktura forudsætter, at modtageren er indforstået hermed.

Artikel 233

1. Ægtheden af oprindelsen, integriteten af indholdet samt læsbarheden af en faktura, hvad enten den er i papirform eller elektronisk, skal sikres fra udstedelsestidspunktet indtil udgangen af opbevaringsperioden for fakturaen.

Enhver afgiftspligtig person bestemmer, hvordan han vil sikre ægtheden af oprindelsen, integriteten af indholdet samt læsbarheden af fakturaen. Dette kan opnås ved enhver virksomhedskontrol, der etablerer et pålideligt revisionsspor mellem en faktura og en leverance af varer eller ydelser.

Ved ægtheden af oprindelsen forstås sikringen af identiteten af leverandøren eller fakturaens udsteder.

Ved integriteten af indholdet forstås, at det indhold, der er påkrævet i henhold til dette direktiv, ikke er blevet ændret.

2. Ud over den form for virksomhedskontrol, der er beskrevet i stk. 1, er følgende eksempler på teknologier, der sikrer ægtheden af oprindelsen og integriteten af indholdet af en elektronisk faktura:

- a) en avanceret elektronisk signatur, jf. artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer (*), der eventuelt kan være baseret på et kvalificeret certifikat og genereret af et sikkert signaturgenereringssystem, jf. direktiv 1999/93/EF, artikel 2, nr. 6 og 10.
- b) elektronisk dataudveksling (EDI) som defineret i artikel 2 i bilag 1 til Kommissionens henstilling 94/820/EF af 19. oktober 1994 om de retlige aspekter af elektronisk dataudveksling (**), når kontrakten om denne udveksling fastsætter, at der skal anvendes procedurer, som garanterer ægtheden af dataenes oprindelse og deres integritet.

(*) EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

(**) EFT L 338 af 28.12.1994, s. 98.«

23) artikel 234 udgår

24) artikel 235, 236 og 237 affattes således:

»Artikel 235

Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke krav til elektroniske fakturaer udstedt for varer eller tjenester, der er leveret på deres område fra et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU og forordning (EF) nr. 1798/2003.

Artikel 236

Hvis partier omfattende flere elektroniske fakturaer fremsendes til eller stilles til rådighed for samme modtager, kan oplysninger, som er fælles for de forskellige fakturaer, blot angives én gang, for så vidt der for hver faktura er adgang til samtlige oplysninger.

Artikel 237

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2016 Europa-Parlamentet og Rådet en samlet evalueringsrapport, der bygger på en uafhængig økonomisk undersøgelse, om virkningen af de fra den 1. januar 2013 gældende faktureringsregler og navnlig om, i hvilket omfang de reelt har ført til en mindskelse af de administrative byrder for virksomhederne, om nødvendigt ledsaget af et passende forslag til ændring af de relevante regler.«

25) artikel 238 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan efter høring af Momsudvalget og på betingelser, de selv fastsætter, bestemme, at der på fakturaer vedrørende varer eller ydelser kun anføres de i artikel 226b nævnte oplysninger i følgende tilfælde:

- a) hvis fakturabeløbet er på over 100 EUR, men ikke er over 400 EUR eller et tilsvarende beløb i national valuta
- b) hvis handels- eller administrationspraksis i den pågældende erhvervssektor eller de tekniske vilkår for udstedelse af fakturaerne gør det meget vanskeligt at overholde samtlige forpligtelser i artikel 226 eller 230.«

b) stk. 2 udgår

c) stk. 3 affattes således:

»3. Den forenkling, der er fastsat i stk. 1, kan ikke anvendes, når fakturaerne kræves udstedt i henhold til artikel 220, stk. 1, nr. 2 og 3, eller når den afgiftspligtige levering af varer eller ydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, eller hvis forretningssted i

denne medlemsstat ikke medvirker ved leverancen, jf. artikel 192a, og den betalingspligtige person er den person, som varerne eller ydelserne leveres til.«

26) artikel 243 affattes således:

»Artikel 243

1. Enhver afgiftspligtig person skal føre et register over de varer, som han har forsendt eller transporteret, eller som er blevet forsendt eller transporteret for hans regning til steder uden for afgangsmedlemsstatens område, men inden for Fællesskabet, til brug for transaktioner, der består i værdiansættelse af eller arbejde på disse varer eller midlertidig anvendelse af dem som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra f), g) og h).

2. Enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at gøre det muligt at identificere de varer, som han har fået sendt fra en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person, der er momsregistreret i denne anden medlemsstat, eller for denne persons regning, og som er genstand for ydelser, der består i værdiansættelse af eller arbejde udført på disse varer.«

27) artikel 246 udgår

28) artikel 247, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. For at sikre overholdelsen af kravene i artikel 233 kan den i stk. 1 omhandlede medlemsstat kræve, at fakturaerne opbevares i den originale form, på papir eller elektronisk, hvori de blev fremsendt eller stillet til rådighed. Den kan ligeledes kræve, at når fakturaerne opbevares elektronisk, skal dataene til sikring af ægtheden af oprindelsen og integriteten af indholdet af hver faktura som omhandlet i artikel 233 også opbevares elektronisk.

3. Den i stk. 1 omhandlede medlemsstat kan fastsætte specifikke krav om forbud mod eller begrænsning af opbevaring af fakturaer i et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU og forordning (EF) nr. 1798/2003 og til den i artikel 249 omhandlede ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse.«

29) i afsnit XI, kapitel 4, afdeling 3, indsættes følgende artikel:

»Artikel 248a

Medlemsstaterne kan med henblik på kontrol kræve en oversættelse til deres nationale sprog af fakturaer, der vedrører leveringer af varer eller ydelser på deres område, og fakturaer, som modtages af afgiftspligtige personer etableret på deres område. Medlemsstaterne må imidlertid ikke indføre et generelt krav om, at fakturaer skal oversættes.«

30) artikel 249 affattes således:

»Artikel 249

Når en afgiftspligtig person opbevarer udstedte eller modtagne fakturaer elektronisk, således at der sikres onlinet adgang til de pågældende data, har de kompetente myndigheder i den afgiftspligtige persons etableringsmedlemsstat og de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat, hvis momsen skal betales dér, af kontrolhensyn ret til at få adgang til, downloade og anvende disse fakturaer.«

31) artikel 272, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne kan ikke fritage de i første afsnit, litra b), omhandlede afgiftspligtige personer fra faktureringsforpligtelserne i kapitel 3, afdeling 3-6, og i kapitel 4, afdeling 3.«

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2012 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2013.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2010.

På Rådets vegne

D. REYNERS

Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EURATOM) Nr. 647/2010

af 13. juli 2010

om Unionens finansielle bistand med hensyn til nedlukning af blok 1-4 i Kozloduykernekraftværket i Bulgarien («Kozloduyprogrammet»)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til den bulgarske anmodning om supplerende midler,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Under tiltrædelsesforhandlingerne i 2005 indvilligede Bulgarien i at lukke blok 1 og 2 samt blok 3 og 4 i Kozloduykernekraftværket senest henholdsvis den 31. december 2002 og den 31. december 2006 og efterfølgende at nedlægge disse blokke. Den Europæiske Union erklærede sig villig til at fortsætte sin finansielle bistand frem til 2009 som en videreførelse af den førtiltrædelsesstøtte, der er planlagt under Phareprogrammet, for således at støtte Bulgariens indsats for nedlukningen.

(2) På baggrund af Bulgariens tilsagn om at lukke blok 3 og 4 i Kozloduykernekraftværket fastsatte artikel 30 i akten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelsesvilkår (i det følgende benævnt »tiltrædelsesakten fra 2005«) et støtteprogram (i det følgende benævnt »Kozloduyprogrammet«) med et budget på 210 mio. EUR for perioden 2007-2009. Dette program omfattede bistand til at dække kapacitetsnedgangen som følge af nedlukningen af Kozloduykernekraftværket.

(3) Der er for flere år siden oprettet internationale nedlukningsfonde, som forvaltes af Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD). Unionen er den største bidragsyder til disse fonde.

(4) Unionen anerkender den indsats og de store fremskridt, Bulgarien har gjort i den nedlukningsforberedende fase af Kozloduyprogrammet takket være de EU-midler, der blev stillet til rådighed frem til 2009, og behovet for yderligere finansiell støtte efter 2009 for at fortsætte det igangværende demonteringsarbejde i overensstemmelse med tiltrædelsesakten fra 2005, ved anvendelse af de højeste sikkerhedsstandarder.

(5) Det er ligeledes vigtigt at anvende Kozloduykernekraftværkets egne ressourcer, da dette er med til at stille den nødvendige ekspertise til rådighed, øge knowhow og færdigheder og på samme tid mindske den tidlige nedluknings sociale og økonomiske virkninger ved fortsat at beskæftige personalet fra det lukkede kernekraftværk. Den fortsatte finansielle støtte er derfor vigtig med henblik på at overholde de krævede sikkerheds-, sundheds- og miljøstandarder.

(6) Unionen anerkender endvidere behovet for finansiell støtte for at komme videre med afhjælpningsforanstaltninger i energisektoren i lyset af den omfattende kapacitetsnedgang, nedlukningen af kernekraftblokkene indebærer, og dens indvirkning på forsyningssikkerheden i området.

(7) Unionen anerkender behovet for at afhjælpe virkningen af øgede miljøskader og emissioner som følge af erstatningskapaciteten, der primært stammer fra en øget anvendelse af brunkulsværker.

(8) Derfor bør der på Unionens almindelige budget opføres et beløb på 300 mio. EUR til finansiering af nedlukningen af Kozloduykernekraftværket i perioden 2010-2013.

(9) Betalingsbevillingerne til nedlukning af kernekraftværker på Unionens almindelige budget bør ikke forvride konkurrencen mellem elsekskaberne på Unionens energimarked. Disse bevillinger bør også anvendes til at finansiere energieffektivitets- og besparelsesforanstaltninger i overensstemmelse med gældende EU-ret og reglerne for det fælles europæiske energimarkeds funktion.

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.5.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (10) Den finansielle bistand bør fortsat stilles til rådighed som bidrag fra Unionen til den internationale fond for støtte til nedlukning af Kozloduykernekraftværket, som forvaltes af EBRD.
- (11) EBRD har bl.a. til opgave at forvalte de offentlige midler, der er afsat til programmerne for nedlæggelse af de kernekraftværker, som var genstand for aftalerne om lukning i forbindelse med tiltrædelsen. EBRD fører tilsyn med den finansielle forvaltning af programmerne, så de offentlige midler udnyttes bedst muligt. Endvidere gennemfører EBRD de budgetmæssige opgaver, som Kommissionen overlader til den i overensstemmelse med kravene i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ (finansforordningen).
- (12) For at opnå størst mulig effektivitet og mindske de miljømæssige følger mest muligt bør nedlukningen af Kozloduykernekraftværket ske under anvendelse af den bedste tilgængelige tekniske ekspertise og med behørig hensyntagen til arten af og de teknologiske specifikationer for de blokke, der skal nedlukkes.
- (13) Nedlukningen af Kozloduykernekraftværket vil blive gennemført i overensstemmelse med gældende miljølovgivning, særlig Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽²⁾.
- (14) Økonomi- og effektivitetsprincipperne for de tildelte midler bør sikres ved hjælp af evaluering og forvaltningsrevision af de programmer, der tidligere har modtaget støtte.
- (15) Et finansielt referencegrundlag, jf. punkt 38 i den inter-institutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾, bør indsættes i denne forordning for hele Kozloduyprogrammets varighed, uden at dette indvirker på budgetmyndighedens beføjelser som fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (16) I forbindelse med vedtagelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for forordningens gennemførelse, bør Kommissionen bistås af et udvalg i henhold til Rådets forordning (Euratom) nr. 549/2007 ⁽⁴⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastsætter et program (i det følgende benævnt »Kozloduyprogrammet«) med detaljerede regler for gennemførelsen af Unionens finansielle bidrag til den videre proces med nedlukningen af blok 1-4 i Kozloduykernekraftværket i Bulgarien og til afhjælpning af konsekvenserne af deres tidligere nedlukning for miljøet, økonomien og forsyningssikkerheden i regionen.

Artikel 2

Unionens bidrag til Kozloduyprogrammet ydes med henblik på finansiering af:

- foranstaltninger i forbindelse med nedlukningen af Kozloduykernekraftværket
- foranstaltninger til genopretning af miljøet i overensstemmelse med gældende EU-ret og til modernisering af den konventionelle produktionskapacitet som erstatning for produktionskapaciteten i de fire reaktorer på kraftværket, og
- andre foranstaltninger, der ligger i forlængelse af beslutningen om at lukke og nedlægge dette værk, og som bidrager til den nødvendige omstrukturering, genopretning af miljøet og modernisering af Bulgariens energiproduktion, -transmission og -distribution og til at øge forsyningssikkerheden og forbedre energieffektiviteten i Bulgarien.

Artikel 3

1. Det finansielle referencebeløb for gennemførelsen af Kozloduyprogrammet i perioden fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2013 er på 300 mio. EUR.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den finansielle ramme.

3. Bevillingerne til Kozloduyprogrammet kan revideres i perioden fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2013 i takt med gennemførelsen af programmet, således at det sikres, at programmeringen og tildelingen af ressourcer virkelig baseres på det faktiske betalingsbehov og absorptionsevnen.

Artikel 4

I forlængelse af det, der er fastsat i tiltrædelsesakten fra 2005, kan bidraget for visse foranstaltningers vedkommende udgøre op til 100 % af de samlede udgifter. Der skal gøres alt, hvad der er muligt, for at fortsætte den samfinansieringspraksis, der er indført som led i førtiltrædelsesbistanden og bistanden i perioden 2007-2009 til Bulgariens indsats for nedlukningen, samt om nødvendigt tiltrække medfinansiering fra andre kilder.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (Euratom) nr. 549/2007 af 14. maj 2007 om gennemførelse af protokol nr. 9 til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet tiltrædelse af Den Europæiske Union, om enhed 1 og 2 af Bohunice V1-kerne-kraftværket i Slovakiet (EUT L 131 af 23.5.2007, s. 1).

Artikel 5

1. Den finansielle bistand til foranstaltninger under Kozloduyprogrammet stilles til rådighed som et bidrag fra Unionen til den internationale fond for støtte til nedlukning af Kozloduykernekraftværket, som forvaltes af EBRD, i overensstemmelse med finansforordningens artikel 53d.

2. Foranstaltningerne under Kozloduyprogrammet vedtages i henhold til artikel 8, stk. 2.

Artikel 6

1. Kommissionen kan enten direkte ved hjælp af en af sine medarbejdere eller via et kvalificeret eksternt organ efter eget valg foretage en kontrol af anvendelsen af støtten. Kontrollen kan foretages i hele løbetiden for den mellem Unionen og EBRD indgåede aftale om tildeling af EU-midler til den internationale fond for støtte til nedlukning af Kozloduykernekraftværket i en periode på fem år fra datoen for udbetaling af sidste rate af støtten. Resultaterne af disse kontroller kan føre til, at Kommissionen træffer beslutning om tilbagesøgning.

2. Kommissionens personale og eksterne personer, der har fået mandat fra Kommissionen, skal i det omfang, det er nødvendigt for at udføre disse kontroller, have adgang til modtagerens kontorlokaler og til alle nødvendige oplysninger, også i elektronisk form. Kontrollerne omfatter også en undersøgelse af, hvor langt man er kommet med udstedelsen af nedlukningsgodkendelser.

Revisionsretten og Europa-Parlamentet har samme rettigheder, herunder adgangsrettigheder, som Kommissionen.

For at beskytte Unionens finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder bemyndiges Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) til i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁽¹⁾ at foretage kontrol og inspektion på stedet som led i Kozloduyprogrammet.

3. I forbindelse med de EU-aktioner, der finansieres ved denne forordning, betragtes som uregelmæssighed, jf. artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽²⁾, enhver overtrædelse af en bestemmelse i EU-retten eller misligholdelse af en kontraktlig forpligtelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller kunne skade Unionens almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af Unionen, ved afholdelse af en uretmæssig udgift, eller budgetter, der forvaltes af andre internationale organisationer på Unionens eller Fællesskabets vegne.

4. I aftalerne mellem Unionen og EBRD om tildeling af EU-midler til den internationale fond for støtte til nedlukning af Kozloduykernekraftværket indgår der bestemmelser, som beskytter Unionens finansielle interesser mod svig, korruption og andre uregelmæssigheder, og som giver Kommissionen, OLAF og Revisionsretten mulighed for at foretage kontrol på stedet.

Artikel 7

Kommissionen forestår gennemførelsen af denne forordning og aflægger regelmæssigt beretning herom for Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen foretager en evaluering i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3.

Artikel 8

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (Euratom) nr. 549/2007.

2. Når der henvises dette stykke finder proceduren i artikel 8, stk. 2, i forordning (Euratom) nr. 549/2007 anvendelse.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2010.

På Rådets vegne

D. REYNDEERS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

AFGØRELSE

RÅDETS AFGØRELSE

af 12. juli 2010

om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation

(2010/405/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 329, stk. 1,

under henvisning til anmodninger fra Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske republik, Republikken Letland, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Malta, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Rumænien og Republikken Slovenien,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til Europa-Parlamentets godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at etablere et sådant område skal Unionen vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, navnlig når det er nødvendigt for det indre markeds funktion.
- (2) I henhold til artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal disse foranstaltninger sikre forenelighed mellem medlemsstaternes regler om lovvalg, herunder foranstaltninger vedrørende familieret med grænseoverskridende virkninger.
- (3) Den 17. juli 2006 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (i det følgende benævnt »forordningsforslaget«).
- (4) På samlingen den 5. og 6. juni 2008 vedtog Rådet politiske retningslinjer, som fastslog, at der ikke var enstemmighed med hensyn til at gå videre med forordningsforslaget, og at der var uoverstigelige vanskeligheder, som gjorde det umuligt at opnå enstemmighed på daværende tidspunkt og i den nærmeste fremtid. Rådet fastslog, at

målene i forordningsforslaget ikke kunne nås inden for en rimelig frist ved anvendelse af de relevante bestemmelser i traktaterne.

- (5) Grækenland, Spanien, Italien, Luxembourg, Ungarn, Østrig, Rumænien og Slovenien rettede herefter ved brev af 28. juli 2008 en anmodning til Kommissionen, hvori de anførte, at de havde til hensigt at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde om lovvalg i ægteskabssager, og de opfordrede Kommissionen til at forelægge Rådet et forslag herom. Bulgarien rettede en lignende anmodning til Kommissionen ved brev af 12. august 2008, Frankrig tilsluttede sig anmodningen ved brev af 12. januar 2009, Tyskland ved brev af 15. april 2010, Belgien ved brev af 22. april 2010, Letland ved brev af 17. maj 2010, Malta ved brev af 31. maj 2010 og Portugal på rådssamlingen den 4. juni 2010. Den 3. marts 2010 trak Grækenland sin anmodning tilbage. I alt 14 medlemsstater har anmodet om et forstærket samarbejde.
- (6) Det forstærkede samarbejde bør skabe klare og fuldstændige retlige rammer for skilsmisse og separation i de deltagende medlemsstater og sikre borgerne tilfredsstillende løsninger, der giver retssikkerhed, forudsigelighed og fleksibilitet, samt forebygge et kapløb mellem ægtefællerne om at nå først til domstolene.
- (7) Betingelserne i artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 326 og 329 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er opfyldt.
- (8) Området for et forstærket samarbejde, nemlig lovvalg i forbindelse med skilsmisse og separation, er nævnt i artikel 81, stk. 2, litra c), og artikel 81, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde som et af de områder, der er omfattet af traktaterne.
- (9) Betingelsen i artikel 20, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union om, at et forstærket samarbejde skal være den sidste udvej, er opfyldt, idet Rådet i juni 2008 fastslog, at målet for forordningsforslaget ikke kan nås inden for en rimelig frist af Unionen som helhed.

- (10) Et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation tager sigte på at udvikle samarbejdet i civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og at sikre, at medlemsstaternes regler om lovkonflikt er forenelige med hinanden. Det fremmer således Unionens mål, beskytter dens interesser og styrker integrationsprocessen som foreskrevet i artikel 20, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union.
- (11) Et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation er i overensstemmelse med traktaterne og EU-retten og skader ikke det indre marked eller den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Det indebærer ikke begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer ikke konkurrencevilkårene mellem dem.
- (12) Et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation respekterer ikke-deltagende medlemsstaters beføjelser, rettigheder og forpligtelser. De fælles lovvalgsregler i de deltagende medlemsstater påvirker ikke reglerne i de ikke-deltagende medlemsstater. Domstolene i de ikke-deltagende medlemsstater vil fortsat anvende deres gældende nationale lovvalgsregler for at fastlægge, hvilken lov, der finder anvendelse i forbindelse med skilsmisse og separation.
- (13) Et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation er i overensstemmelse med EU-retten om samarbejde i civilretlige spørgsmål, da det ikke påvirker gældende EU-ret.
- (14) Denne afgørelse respekterer de rettigheder, principper og friheder, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 21.
- (15) Et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation er når som helst åbent for alle medlemsstater i medfør af artikel 328 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske republik, Republikken Letland, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Malta, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Rumænien og Republikken Slovenien bemyndiges herved til at indlede et indbyrdes forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation ved anvendelse af de relevante bestemmelser i traktaterne.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2010.

På Rådets vegne

S. LARUELLE

Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 12. juli 2010

om anvendelse af midler frigjort fra projekter under 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF) og tidligere EUF'er for at afhjælpe behovene hos de mest sårbare befolkningsgrupper i Sudan

(2010/406/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 217,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EF-partnerskabsaftalen samt om finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse ⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 4, og artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Sudans regering har besluttet, at den ikke vil ratificere partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽²⁾, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽³⁾, og får hermed ikke adgang til det nationale vejledende program i 10. Europæiske Udviklingsfond (EUF) med et samlet beløb på 294,9 mio. EUR, som nu forbliver i 10. EUF.
- (2) Den aktuelle politiske situation i Sudan samt den humanitære krise i Darfur, det sydlige og østlige Sudan og overgangsområderne kræver en massiv indsats fra Den Europæiske Unions side, herunder levering af vital bistand til den sudanske befolkning. Det hul, der opstår som følge af, at midlerne fra 10. EUF ikke er til rådighed, vil i alvorlig grad begrænse Unionens mulighed for at hjælpe befolkningen og støtte stabiliseringen af landet, hvilket vil kunne få konsekvenser for regionen som helhed.

(3) For at lukke det finansieringshul, der opstår, bør der anvendes midler, der er frigjort under 9. EUF og tidligere EUF'er.

(4) Midlerne bør anvendes til at afhjælpe behovet hos de mest sårbare befolkningsgrupper i Sudan, især i de konfliktramte områder, bl.a. i Darfur, det sydlige og østlige Sudan og i overgangsområderne. De tildeles på basis af en finansieringsafgørelse, der skal vedtages af Kommissionen. Der bør også afsættes midler til at dække udgifter til støtteforanstaltninger.

(5) Midlerne bør forvaltes via centraliseret og fælles forvaltning og af forenklingshensyn efter gennemførelsesbestemmelserne for 10. EUF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE

Artikel 1

1. Et beløb på 150 mio. EUR fra midler, der er frigjort fra projekter under 9. EUF og tidligere EUF'er, tildeles for at afhjælpe behov hos de mest sårbare befolkningsgrupper i Sudan; Kommissionen afsætter 2 % af dette beløb til støtteudgifter.

2. Midlerne forvaltes via centraliseret og fælles forvaltning efter de regler og procedurer, der gælder for 10. EUF.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2010.

På Rådets vegne
S. LARUELLE
Formand

⁽¹⁾ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

RÅDETS AFGØRELSE

af 13. juli 2010

om et uforholdsmæssigt stort underskud i Danmark

(2010/407/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 126, stk. 6, sammenholdt med artikel 126, stk. 13,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til Danmarks bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 126, stk. 1, i traktaten skal medlemsstaterne undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.
- (2) Stabilitets- og vækstpagten er baseret på målsætningen om sunde offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og for en stærk og vedblivende vækst, som fører til øget beskæftigelse.
- (3) I henhold til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud efter traktatens artikel 126, der er uddybet i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽¹⁾ (der indgår i stabilitets- og vækstpagten), skal der vedtages en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder yderligere bestemmelser om gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Rådets forordning (EF) nr. 479/2009 ⁽²⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i nævnte protokol.
- (4) I 2005 blev stabilitets- og vækstpagten ændret for at gøre den mere virkningsfuld og styrke dens økonomiske fundament samt sikre de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt. Ændringen tjente til at sikre, at der især blev taget fuldt ud hensyn til den økonomiske og budgetmæssige situation i alle faser af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. På den måde udgør

stabilitets- og vækstpagten den ramme, der kan benyttes som støtte for offentlige politikker, med henblik på en hurtig tilbagevenden til sunde offentlige finanser under hensyntagen til den økonomiske situation.

- (5) Ifølge traktatens artikel 126, stk. 5, skal Kommissionen afgive en udtalelse til Rådet, hvis den finder, at der er eller kan opstå et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat. Med henvisning til sin egen rapport udarbejdet i henhold til artikel 126, stk. 3, og Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs udtalelse i henhold til artikel 126, stk. 4, konkluderede Kommissionen, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i Danmark. Kommissionen afgav derfor en sådan udtalelse til Rådet vedrørende Danmark den 15. juni 2010 ⁽³⁾.
- (6) Traktatens artikel 126, stk. 6, fastsætter, at Rådet skal tage hensyn til de bemærkninger, som den pågældende medlemsstat måtte ønske at fremsætte, inden det efter en generel vurdering fastslår, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. For Danmark fører den generelle vurdering til følgende konklusioner.
- (7) Ifølge de oplysninger, som de danske myndigheder indberettede i april 2010, forventes det offentlige underskud i Danmark i 2010 at blive på 5,4 % af BNP og således overskride referenceværdien på 3 % af BNP. Det forventede underskud ligger ikke tæt på referenceværdien på 3 % af BNP, men den forventede overskridelse af referenceværdien kan betegnes som exceptionel i traktatens og stabilitets- og vækstpagtens forstand. Navnlig var den resultatet af et alvorligt økonomisk tilbageslag i traktatens og stabilitets- og vækstpagtens forstand. I henhold til Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2010 skruppede det reale BNP i Danmark med 4,9 % i 2009 og forventes at vokse med 1,6 % i 2010. Underskuddet i 2010 er en konsekvens af både den økonomiske nedgang og de stimulerende foranstaltninger, som de danske myndigheder har truffet i overensstemmelse med den europæiske økonomiske genopretningsplan. Den forventede overskridelse af referenceværdien kan imidlertid ikke betegnes som midlertidig. I henhold til Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2010 vil underskuddet falde til 4,9 % af BNP i 2011 ud fra en antagelse om en uændret politik ⁽⁴⁾. Traktatens underskudskriterium er ikke opfyldt.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 145 af 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Alle dokumenter vedrørende proceduren i forbindelse med det uforholdsmæssigt store underskud i Danmark findes på følgende websted: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

⁽⁴⁾ Prognosen baseret på uændret politik tager hensyn til, at de ekstraordinære foranstaltninger forbundet med krisen trækkes (delvist) tilbage.

- (8) Ifølge de oplysninger, som de danske myndigheder indberettede i april 2010, ligger den offentlige bruttogæld fortsat under referenceværdien på 60 % af BNP, idet den ligger på 45,1 % af BNP i 2010. I henhold til Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2010 vil gældskvoten udgøre 46 % af BNP i 2010 og vokse til 49,5 % af BNP i 2011, men den forbliver under referenceværdien på 60 % af BNP. Traktatens gældskriterium er opfyldt.
- (9) I henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1467/97 kan der kun tages hensyn til »relevante faktorer« i de faser, der fører frem til Rådets afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud i henhold til artikel 126, stk. 6, hvis den dobbelte betingelse, nemlig at underskuddet fortsat ligger tæt på referenceværdien, og at overskridelsen af referenceværdien er midlertidig, er fuldstændig opfyldt. I Danmarks tilfælde er denne dobbelte betingelse ikke opfyldt. Derfor tages der ikke hensyn til andre relevante faktorer i de faser, der fører frem til denne afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det fastslås efter en generel vurdering, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i Danmark.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Danmark.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2010.

På Rådets vegne
D. REYNERS
Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 13. juli 2010

om et uforholdsmæssigt stort underskud i Finland

(2010/408/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 126, stk. 6, sammenholdt med artikel 126, stk. 13, og artikel 136,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til Finlands bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 126, stk. 1, i traktaten skal medlemsstaterne undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.
- (2) Stabilitets- og vækstpagten er baseret på målsætningen om sunde offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og for en holdbar og stærk vækst, som fører til øget beskæftigelse.
- (3) I henhold til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud efter traktatens artikel 126, der er uddybet i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽¹⁾ (der indgår i stabilitets- og vækstpagten), skal der vedtages en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder yderligere bestemmelser om gennemførelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Rådets forordning (EF) nr. 479/2009 ⁽²⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i nævnte protokol.
- (4) I 2005 blev stabilitets- og vækstpagten ændret for at gøre den mere virkningsfuld og styrke dens økonomiske fundament samt sikre de offentlige finansers holdbarhed

på lang sigt. Ændringen tjente især til at sikre, at der blev taget fuldt ud hensyn til den økonomiske og budgetmæssige situation i alle faser af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. På den måde udgør stabilitets- og vækstpagten den ramme, der kan benyttes som støtte for offentlige politikker, med henblik på en hurtig tilbagevenden til sunde offentlige finanser under hensyntagen til den økonomiske situation.

- (5) Ifølge traktatens artikel 126, stk. 5, skal Kommissionen afgive en udtalelse til Rådet, hvis den finder, at der er eller kan opstå et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat. Med henvisning til sin egen rapport udarbejdet i henhold til artikel 126, stk. 3, og Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs udtalelse i henhold til artikel 126, stk. 4, konkluderede Kommissionen, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i Finland. Kommissionen afgav derfor en sådan udtalelse til Rådet vedrørende Finland den 15. juni 2010 ⁽³⁾.
- (6) Traktatens artikel 126, stk. 6, fastsætter, at Rådet skal tage hensyn til de bemærkninger, som den pågældende medlemsstat måtte ønske at fremsætte, inden det efter en generel vurdering fastslår, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. For Finland fører den generelle vurdering til følgende konklusioner.
- (7) Ifølge de oplysninger, som de finske myndigheder indberettede i april 2010, forventes det offentlige underskud i Finland at blive på 4,1 % af BNP i 2010 og således overskride referenceværdien på 3 % af BNP. Selv om det tredje tillægsbudget, som Finansministeriet forelagde for Parlamentet den 14. maj 2010, tyder på, at skatteindtægterne i 2010 kunne vise sig at være højere end forventet, har dette ikke officielt ændret underskuds målet. Det forventede underskud ligger ikke tæt på referenceværdien på 3 % af BNP, men den forventede overskridelse af referenceværdien kan betegnes som exceptionel i traktatens og stabilitets- og vækstpagten forstand. Den skyldes især et alvorligt økonomisk tilbageslag i traktatens og stabilitets- og vækstpagten forstand. Endvidere kan den forventede overskridelse af referenceværdien betegnes som midlertidig. I henhold til Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2010 vil underskuddet falde til under referenceværdien i 2011, forudsat at det forventede økonomiske opsving får fodfæste. Traktatens underskudskriterium er ikke opfyldt.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 145 af 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Alle dokumenter vedrørende proceduren i forbindelse med det uforholdsmæssigt store underskud i Finland findes på følgende websted: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) Ifølge de oplysninger, som de finske myndigheder indberettede i april 2010, ligger den offentlige bruttogæld fortsat under referenceværdien på 60 % af BNP, idet den ligger på 49,9 % af BNP i 2010. I henhold til Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2010 vil gældskvoten ligge på 50,5 % af BNP i 2010 og stige til 54,9 % af BNP i 2011, men forbliver dog under referenceværdien på 60 % af BNP. Traktatens gældskriterium er opfyldt.
- (9) I henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1467/97 kan der kun tages hensyn til »relevante faktorer« i de faser, der fører frem til Rådets afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud efter artikel 126, stk. 6, hvis den dobbelte betingelse, nemlig at underskuddet fortsat ligger tæt på referenceværdien, og at overskridelsen af referenceværdien er midlertidig, er fuldstændig opfyldt. I Finlands tilfælde er denne dobbelte betingelse ikke opfyldt. Derfor tages der ikke hensyn til andre relevante forhold i de faser, der fører frem til denne afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det fastslås efter en generel vurdering, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i Finland.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Republikken Finland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2010.

På Rådets vegne

D. REYNERS

Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 19. juli 2010

om fælles sikkerhedsmål som anført i artikel 7 i direktiv 2004/49/EF

(meddelt under nummer K(2010) 4889)

(EØS-relevant tekst)

(2010/409/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet) ⁽¹⁾, særlig artikel 7,

under henvisning til Det Europæiske Jernbaneagenturs henstilling om det første sæt af fælles sikkerhedsmål, der blev indgivet til Kommissionen den 18. september 2009, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør i henhold til direktiv 2004/49/EF gradvist indføres fælles sikkerhedsmål for at sikre, at der oprettholdes et højt sikkerhedsniveau, og at niveauet forbedres, når det er nødvendigt og praktisk muligt. De bør give mulighed for at vurdere sikkerhedsniveauet og operatørernes indsats på sikkerhedsområdet både på EU-niveau og i medlemsstaterne.

(2) I artikel 3, litra e), i direktiv 2004/49/EF defineres fælles sikkerhedsmål som de sikkerhedsniveauer, som forskellige dele af jernbanesystemet (såsom systemet for konventionelle tog, systemet for højhastighedstog, lange jernbanetunneler eller linjer, der udelukkende anvendes til godstransport) og systemet som helhed mindst skal opfylde, udtrykt i risikoacceptkriterier. Imidlertid anføres det i betragtning 7 i Kommissionens beslutning af 5. juni 2009 om vedtagelse af en fælles sikkerhedsmetode til vurdering af opfyldelsen af sikkerhedsmål, som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF ⁽²⁾, at på grund af den mangel på harmoniserede og pålidelige data om sikkerhedsniveauet i de dele af jernbanesystemet, der er i drift i de forskellige medlemsstater, er udviklingen af det første sæt af fælles sikkerhedsmål for dele af jernbanesystemet (såsom

systemet for konventionelle tog, systemet for højhastighedstog, lange jernbanetunneler eller linjer, der udelukkende anvendes til godstransport) ikke mulig.

(3) Ifølge artikel 7, stk. 3, fastsættes det, at det første sæt af fælles sikkerhedsmål bør baseres på en gennemgang af eksisterende mål og sikkerhedsniveauer i medlemsstaternes jernbanesystemer. I henhold til den metode, der er fastlagt i beslutning 2009/460/EF, etableres det første sæt af fælles sikkerhedsmål ved hjælp af nationale referenceværdier. De er blevet beregnet ud fra dataserier, som er baseret på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 91/2003 af 16. december 2002 om statistik over jernbanetransport ⁽³⁾, og som Eurostat den 6. marts 2009 fremlagde for perioden 2004-2007. For hver jernbanerisikokategori bør det maksimale tolerable niveau for en risiko for en medlemsstat være 1) den nationale referenceværdi, hvis den nationale referenceværdi er lig med eller lavere end det tilsvarende fælles sikkerhedsmål, eller 2) det fælles sikkerhedsmål, hvis den nationale referenceværdi er højere end det tilsvarende fælles sikkerhedsmål, i overensstemmelse med afsnit 3 i bilaget til beslutning 2009/460/EF.

(4) Det første sæt af fælles sikkerhedsmål bør betragtes som første skridt i en proces. Med dette første sæt indføres en harmoniseret og gennemsigtig ramme for en effektiv overvågning og beskyttelse af sikkerhedsniveauet for jernbanesystemet i EU.

(5) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 2004/49/EF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand og definitioner

Ved denne afgørelse fastlægges værdierne for det første sæt af fælles sikkerhedsmål ud fra nationale referenceværdier i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i direktiv 2004/49/EF og i henhold til den metode, som er fastlagt i beslutning 2009/460/EF.

⁽¹⁾ EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ EUT L 150 af 13.6.2009, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 14 af 21.1.2003, s. 1.

I denne afgørelse anvendes definitionerne i direktiv 2004/49/EF, forordning (EF) nr. 91/2003 og 2009/460/EF.

Artikel 2

Nationale referenceværdier

Nationale referenceværdier for de forskellige medlemsstater og for de forskellige risikokategorier er fastsat i bilagets kapitel 1, afsnit 1.1 til 1.6.

Artikel 3

Fælles sikkerhedsmål

Det første sæt af fælles sikkerhedsmål for de forskellige risikokategorier er fastsat i bilagets kapitel 2.

Artikel 4

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 2010.

På Kommissionens vegne

Siim KALLAS

Næstformand

BILAG

1. Nationale referenceværdier

1.1. Nationale referenceværdier for risiko for passagerer (NRV 1.1 og NRV 1.2)

Medlemsstat	NRV 1.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 1.2 ($\times 10^{-9}$) (**)
Belgien (BE)	53,60	0,456
Bulgarien (BG)	250,00	2,01
Tjekkiet (CZ)	40,60	0,688
Danmark (DK)	7,55	0,0903
Tyskland (DE)	10,90	0,11
Estland (EE)	50,20	0,426
Irland (IE)	6,22	0,0623
Grækenland (EL)	54,00	0,485
Spanien (ES)	40,90	0,391
Frankrig (FR)	21,90	0,109
Italien (IT)	55,00	0,363
Letland (LV)	50,20	0,426
Litauen (LT)	88,60	0,683
Luxembourg (LU)	28,80	0,225
Ungarn (HU)	250,00	2,01
Nederlandene (NL)	11,70	0,0941
Østrig (AT)	29,00	0,335
Polen (PL)	127,00	0,939
Portugal (PT)	33,90	0,267
Rumænien (RO)	250,00	2,01
Slovenien (SI)	11,80	0,175
Slovakiet (SK)	17,70	0,275
Finland (FI)	26,80	0,248
Sverige (SE)	5,70	0,0557
Det Forenede Kongerige (UK)	6,22	0,0623

(*) NRV 1.1 udtrykt som: Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos passagerer om året som følge af væsentlige ulykker/ antal passagertog-km om året. Passagertog-km forstås i den forbindelse alene som trafikmåleenheden for passagertog.

(**) NRV 1.2 udtrykt som: Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos passagerer om året som følge af væsentlige ulykker/ antal passager-km om året.

Antal dræbte og vægtede væsentlige personskader forstås i (*) og (**) som defineret i artikel 3, litra d), i Kommissionens beslutning 2009/460/EF.

1.2. Nationale referenceværdier for risiko for personale (NRV 2)

Medlemsstat	NRV 2 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgien (BE)	21,10
Bulgarien (BG)	11,00
Tjekkiet (CZ)	17,40
Danmark (DK)	9,10
Tyskland (DE)	13,30
Estland (EE)	17,00
Irland (IE)	8,33
Grækenland (EL)	77,90
Spanien (ES)	8,33
Frankrig (FR)	6,68
Italien (IT)	22,50
Letland (LV)	55,10
Litauen (LT)	36,90
Luxembourg (LU)	13,70
Ungarn (HU)	11,90
Nederlandene (NL)	6,69
Østrig (AT)	25,40
Polen (PL)	18,60
Portugal (PT)	76,00
Rumænien (RO)	11,00
Slovenien (SI)	31,00
Slovakiet (SK)	1,50
Finland (FI)	8,28
Sverige (SE)	3,76
Det Forenede Kongerige (UK)	8,33

(*) NRV 2 udtrykt som: Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos ansatte om året som følge af væsentlige ulykker/antal tog-km om året.

Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader forstås i den forbindelse som defineret i artikel 3, litra d), i beslutning 2009/460/EF.

1.3. Nationale referenceværdier for risiko for brugere af jernbaneoverkørsler (NRV 3.1 og NRV 3.2)

Medlemsstat	NRV 3.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 3.2 (**)
Belgien (BE)	143,0	ikke oplyst
Bulgarien (BG)	124,0	ikke oplyst
Tjekkiet (CZ)	302,0	ikke oplyst
Danmark (DK)	55,9	ikke oplyst
Tyskland (DE)	69,9	ikke oplyst
Estland (EE)	168,0	ikke oplyst
Irland (IE)	31,4	ikke oplyst
Grækenland (EL)	743,0	ikke oplyst
Spanien (ES)	131,0	ikke oplyst
Frankrig (FR)	78,9	ikke oplyst
Italien (IT)	50,7	ikke oplyst
Letland (LV)	240,0	ikke oplyst
Litauen (LT)	530,0	ikke oplyst
Luxembourg (LU)	97,3	ikke oplyst
Ungarn (HU)	244,0	ikke oplyst
Nederlandene (NL)	128,0	ikke oplyst
Østrig (AT)	181,0	ikke oplyst
Polen (PL)	264,0	ikke oplyst
Portugal (PT)	508,0	ikke oplyst
Rumænien (RO)	124,0	ikke oplyst
Slovenien (SI)	365,0	ikke oplyst
Slovakiet (SK)	249,0	ikke oplyst
Finland (FI)	151,0	ikke oplyst
Sverige (SE)	74,2	ikke oplyst
Det Forenede Kongerige (UK)	23,0	ikke oplyst

(*) NRV 3.1 udtrykt som: Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos brugere af jernbaneoverskæringer i niveau om året som følge af væsentlige ulykker/antal tog-km om året.

(**) NRV 3.2 udtrykt som: Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos brugere af jernbaneoverskæringer i niveau om året som følge af væsentlige ulykker/[(Antal tog-km om året $\times$ antal jernbaneoverskæringer i niveau)/spor-km)]. Data om antal jernbaneoverskæringer i niveau og spor-km var ikke tilstrækkeligt pålidelige på det tidspunkt, hvor dataene blev udtaget (hovedparten af medlemsstaterne indberettede stræknings-km i stedet for spor-km).

Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader forstås I (*) og (**) som defineret i artikel 3, litra d), i beslutning 2009/460/EF.

1.4. Nationale referenceværdier for risiko for personer, der er klassificeret som »andre« (NRV 4)

Medlemsstat	NRV 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgien (BE)	1,90
Bulgarien (BG)	6,45
Tjekkiet (CZ)	5,28
Danmark (DK)	10,30
Tyskland (DE)	4,41
Estland (EE)	18,50
Irland (IE)	6,98
Grækenland (EL)	6,45
Spanien (ES)	4,93
Frankrig (FR)	6,98
Italien (IT)	6,98
Letland (LV)	18,50
Litauen (LT)	18,50
Luxembourg (LU)	4,43
Ungarn (HU)	6,45
Nederlandene (NL)	3,16
Østrig (AT)	14,20
Polen (PL)	18,50
Portugal (PT)	4,93
Rumænien (RO)	6,45
Slovenien (SI)	7,14
Slovakiet (SK)	5,28
Finland (FI)	10,30
Sverige (SE)	10,30
Det Forenede Kongerige (UK)	6,98

(*) NRV 4 udtrykt som: Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader i kategorien »andre« om året som følge af væsentlige ulykker/antal tog-km om året. Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader forstås i den forbindelse som defineret i artikel 3, litra d), i beslutning 2009/460/EF.

1.5. Nationale referenceværdier for personer, der uretmæssigt befinder sig på jernbanearealer (NRV 5)

Medlemsstat	NRV 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgien (BE)	75,5
Bulgarien (BG)	190,0
Tjekkiet (CZ)	657,0
Danmark (DK)	134,0
Tyskland (DE)	106,0
Estland (EE)	1 850,0
Irland (IE)	94,7
Grækenland (EL)	906,0
Spanien (ES)	184,0
Frankrig (FR)	69,7
Italien (IT)	122,0
Letland (LV)	1 520,0
Litauen (LT)	2 030,0
Luxembourg (LU)	83,7
Ungarn (HU)	534,0
Nederlandene (NL)	28,2
Østrig (AT)	117,0
Polen (PL)	1 110,0
Portugal (PT)	948,0
Rumænien (RO)	190,0
Slovenien (SI)	273,0
Slovakiet (SK)	477,0
Finland (FI)	294,0
Sverige (SE)	98,1
Det Forenede Kongerige (UK)	94,7

(*) NRV 5 udtrykt som: Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos personer, der uretmæssigt befinder sig på jernbanearealer, om året som følge af væsentlige ulykker/antal tog-km om året. Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader forstås i den forbindelse som defineret i artikel 3, litra d), i beslutning 2009/460/EF.

1.6. Nationale referenceværdier for risikoen for samfundet (NRV 6)

Medlemsstat	NRV 6 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgien (BE)	273,0
Bulgarien (BG)	364,0
Tjekkiet (CZ)	1 010,0
Danmark (DK)	218,0
Tyskland (DE)	206,0
Estland (EE)	2 320,0
Irland (IE)	131,0
Grækenland (EL)	1 820,0
Spanien (ES)	351,0
Frankrig (FR)	179,0
Italien (IT)	235,0
Letland (LV)	1 850,0
Litauen (LT)	2 510,0
Luxembourg (LU)	219,0
Ungarn (HU)	1 000,0
Nederlandene (NL)	166,0
Østrig (AT)	354,0
Polen (PL)	1 530,0
Portugal (PT)	1 510,0
Rumænien (RO)	364,0
Slovenien (SI)	697,0
Slovakiet (SK)	740,0
Finland (FI)	461,0
Sverige (SE)	188,0
Det Forenede Kongerige (UK)	131,0

(*) NRV 6 udtrykt som: Samlet antal dræbte og vægtede alvorlige personskader om året som følge af væsentlige ulykker/antal tog-km om året.

Ved det samlede antal dræbte og vægtede alvorlige personskader forstås i den forbindelse summen af alle dræbte og vægtede alvorlige personskader, der tages i betragtning ved beregningen af alle de øvrige nationale referenceværdier.

2. Værdier, som tildeles det første sæt af fælles sikkerhedsmål

Risikokategori	Værdi for fælles sikkerhedsmål ($\times 10^{-9}$)		Måleenheder
Risiko for passagerer	CST 1.1	250,0	Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos passagerer om året som følge af væsentlige ulykker/antal passagertog-km om året
	CST 1.2	2,01	Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos passagerer om året som følge af væsentlige ulykker/antal passager-km om året
Risiko for personale	CST 2	77,9	Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos ansatte om året som følge af væsentlige ulykker/antal tog-km om året
Risiko for brugere af jernbaneoverkørsel	CST 3.1	743,0	Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos brugere af jernbaneoverskæring i niveau om året som følge af væsentlige ulykker/antal tog-km om året
	CST 3.2	ikke oplyst (*)	Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos brugere af jernbaneoverskæring i niveau om året som følge af væsentlige ulykker/[(Antal tog-km om året $\times$ antal jernbaneoverskæringer i niveau)/spor-km]]
Risiko for »andre«	CST 4	18,5	Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader i kategorien »andre« om året som følge af væsentlige ulykker/antal tog-km om året
Risiko for personer, der uretmæssigt befinder sig på jernbanearealer	CST 5	2 030,0	Antal dræbte og vægtede alvorlige personskader hos personer, der uretmæssigt befinder sig på jernbanearealer, om året som følge af væsentlige ulykker/antal tog-km om året
Risiko for samfundet som helhed	CST 6	2 510,0	Samlet antal dræbte og vægtede alvorlige personskader om året som følge af væsentlige ulykker/antal tog-km om året

(*) Data om antal jernbaneoverskæringer i niveau og spor-km, der er nødvendige for at beregne dette fælles sikkerhedsmål, var ikke tilstrækkeligt pålidelige på det tidspunkt, hvor dataene blev uddraget (f.eks. indberettede hovedparten af medlemsstaterne strækings-km i stedet for spor-km).

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 388/2010/EU af 7. juli 2010 om makrofinansiel bistand til Ukraine**

(Den Europæiske Unions Tidende L 179 af 14. juli 2010)

I indholdsfortegnelsen på omslaget og på side 1:

I stedet for: »Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 388/2010/EU«

læses: »Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 646/2010/EU«.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnenter på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA